Dinsdag 7 Maart 1944

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

61ste Jaargang No. 4150

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs voor Bonaire en Curaçao 2 gld; voor Aruba 2,50 gld.; voor de Bovenwinden 3 gld.; voor Suriname en het buitenland 3,50 gld., alles bij vooruitbetaling.

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I.
Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Spoorlijn Lwów-Odessa doorgesneden.

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

„Op 6 Maart hebben de troepen van het 1e Oekraïne-front in voortzetting van hun offensief de districtscentra van het Tarnopol-gebied, de steden Taras, Visjnevetsk, Lanovtsy, Novoye Selo en de districtscentra van het Kamenets-gebied, de steden Friederichovka en Gritsjev, veroverd. Meer dan 200 andere plaatsen werden in de gevechten veroverd. Hiertoe behoorden 25 grote plaatsen en de spoorwegstations Karnatsjovka, Zaruditsjko, Krasnotavka en Volochisk.

Onze troepen hebben de uiterst belangrijke verbindingslinie—de spoorlijn Proskurov-Tarnopol — doorgesneden. [Dit is de spoorlijn van Livow naar Odessa].

De Duitsers lieten op het slagveld meer dan 15.000 lijken van hun officieren en manschappen liggen. In deze periode hebben onze troepen aan dit front veroverd: 120 tanks, 202 kanonnen van verschillend kaliber, 210 mortieren, 260 machinegeweren, een pantsertrein, meer dan 1000 vrachtwagens en 23 opslagplaatsen met ammunitie en verscheidene militaire voorraden. Meer dan 3000 Duitse officieren en manschappen werden gevangen genomen.

Volgens de eerste gegevens hebben onze troepen van het 1e Oekraïne-front in twee dagen van gevechten, op 4 en 5 Maart, het volgende vernield: 230 tanks, 250 kanonnen van verschillend kaliber, 300 pantserwagens, 407 mortieren, meer dan 600 machinegeweren, meer dan 2000 vrachtwagens en 20 opslagplaatsen met verschillende materialen.

In de andere sectoren van het front heersten verkenningsactiviteiten en op sommige punten werden gevechten van plaatselijk belang geleverd. Op 5 Maart ontwrichtten of vernielden onze troepen aan alle fronten 89 Duitse tanks. 20 Vijandelijke vliegtuigen werden neergehaald in luchtgevechten en door het afweervuur" (Moskou, (AP) 6.3).

„PRAVDA" OVER DE VREDESVOORWAARDEN AAN FINLAND.

De quaestie van het Russische vredesaanbod aan Finland werd door het blad „Pravda" opnieuw opgehaald. Onder het opschrift „Finland voor de keuze gesteld" zegt het blad in een hoofdartikel op de voorpagina, dat de Finnen de keuze hebben tussen het toelaten van het Sovjet-leger in het land of het eigenhandig interneren van de Duitse troepen. Het blad gaf evenwel te kennen, dat de Sovjet-regering nog wil praten over de vredesvoorwaarden indien Helsinki een vertegenwoordiger naar Moskou wil zenden. Tegelijk werd echter de waarschuwing gegeven, dat, indien de Finse regeringskringen de toeschietelijkheid van de Sovjet-regering misvatten als zwakheid, men bitter teleurgesteld zal worden.

Het Finse argument, dat de internering der Duitse troepen zou kunnen worden beschouwd als verraad tegen Duitsland, achtte „Pravda" belachelijk. Het zeide: „Het is slechts van Finland afhankelijk of het een uitweg zal vinden uit de blinde steeg of het trieste lot zal delen van Hitleristisch Duitsland, dat onvermijdelijk naar zijn ondergang gaat" (Moskou, (AP) 6.3).

FINLAND WACHT OP ANTWOORD.

Finlands aanmerkingen op de Russische wapenstilstandsvoorwaarden zijn naar Moskou gezonden van waar men een antwoord verwacht, dat misschien op Woensdag gegeven zal worden. Dit werd van betrouwbare zijde vernomen door het blad „Tidningen" van Stockholm. Dit bericht, dat niet ogenblikkelijk bevestigd kon worden in andere kringen, zeide, dat de Sovjet Unie mogelijk drie van de voorwaarden die opengelaten werden in de oorspronkelijke eisen nader zal uitstippelen. Volgens „Tidningen" heeft een Russische berichtgever gezegd: „Indien men het over deze drie punten niet eens kan worden dan kan nog onderhandeld worden over drie andere."

Het blad „Arbetarbladet" van Helsinki trok in een hoofdartikel van leer tegen de Finnen, die zich verzetten tegen de vredesonderhandelingen. Het blad zeide, dat de mogelijke instorting der Baltische staten, Finland in een onhoudbare positie zal laten. Het nieuwsblad „Uusi Suomi" had een andere mening. Het zeide, dat de Russen zich vergissen als zij denken de Finnen te behandelen als verliezers „omdat iedereen moet weten, dat Finland thans zeer sterk is en dat onze mogelijkheden voor de verdediging zeer groot zijn." (Stockholm, (AP) 7.3).

PAASIKIVI NAAR MOSKOU?

Het Zweedse nieuwsblad „Morgon Tidningen" gaf te kennen, dat Juho Kusti Paasikivi, de vroegere Premier van Finland, die het vredesverdrag van 1940 met de Russen tot stand bracht, rechtstreeks naar Moskou zal gaan om over de Russische wapenstilstandsvoorwaarden te spreken. Voorts werd gezegd, dat de vertrekdatum onbekend is.

Een hoofdartikel van de „Dagens Nyheter" suggereerde, dat Paasikivi de machtiging van de Finse regering zou krijgen om over de vrede te onderhandelen, omdat hij persoonlijk in goed aanzien staat bij de Sovjets en mogelijk betere voorwaarden zou kunnen verkrijgen. De vraag opwerpend waarom de Finnen met de onderhandelingen begonnen zeide het blad: „Zij konden van het begin af weten, dat de Russen de internering der Duitsers in Finland zouden eisen" (Stockholm, (AP) 6.3).

DUITS PLAN VOOR VOLGENDE OORLOG GEREED.

Het Franse sluikblad „Combat" heeft medegedeeld, dat de Duitsers reeds plannen beramen voor een volgende oorlog over 25 jaar waarbij de Verenigde Staten van Noord-Amerika de grootste tegenstander zullen zijn waartegen men van het begin af zijn krachten zal inspannen. In de „Sunday Chronicle" van Londen werd dit bericht — ontleend aan een der bladen van Algiers — gepubliceerd.

Volgens het bericht is het voorlopige plan voor de volgende oorlog voor de Duitse Generale Staf ontworpen door Generaal Otto von Stuelpnagel. Deze zegt hierin: „Wij zullen een fout begaan indien wij trachten Rusland te overmeesteren, terwijl wij de Noordamerikaanse industriële productie ongemoeid laten".

Stuelpnagel is militaire gouverneur in Frankrijk; vóór 1939 was hij Hoofd van de Duitse Inlichtingendienst (Londen, (AP) 6.3).

DUITSERS VERWACHTEN DE INVASIE.

Een Zweedse correspondent in Berlijn zeide, dat de Duitse nieuwsbladen de indruk geven, dat de invasie nu elke dag verwacht kan worden. Een nieuwsblad van Hamburg zou hebben gezegd: „Men moet de invasie van vele zijden verwachten. Mogelijk zullen sommige acties slechts afleidingen zijn om de Duitse defensies te verschalken" (Stockholm, (AP) 6.3).

ONTRUIMING VAN DE BURGERBEVOLKING.

Bijna een derde van de burgerbevolking op het strandhoofd van Anzio, bestaande uit 20.000 zielen, werd overgebracht naar Zuid-Italië waar men wordt ondergebracht bij verwanten of in schuilplaatsen, die door de militaire overheid worden aangewezen. Hoewel het gehele strandhoofd door het vijandelijke geschut bestreken wordt willen de meeste burgers niet gaarne hun woningen aldaar verlaten. Er is veel overredingskracht nodig om zelfs een derde tot vertrekken te bewegen. De anderen zullen waarschijnlijk nog ontruimd worden (Napels, (AP) 6.3).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NAPELS.

„**Te land:** De patrouilles zijn zowel actief op het strandhoofd als aan het hoofdfront van het 5e leger. In Cassino vonden scherpe botsingen plaats. Brits Indische troepen van het 8e leger wierpen twee kleine vijandelijke aanvallen terug en brachten den vijand verliezen toe.

In de lucht: De algemeen slechte weerstoestanden met de zware bewolking hinderden gisteren de verrichtingen. Gevechtsbommenwerpers vielen kanonstellingen ten Noorden van het strandhoofd aan en de wegen en spoorwegen nabij Rome. Gevechtsvliegtuigen voerden patrouillevluchten uit boven de gevechtslinies. Gevechtsbommenwerpers vielen de scheepvaart voor de Dalmatische kust en de verbindingswegen in Joegoslavië aan. 3 Onzer vliegtuigen worden vermist. De Geallieerde luchtmacht in het Middellandse Zeegebied voerde ongeveer 500 enkelvluchten uit. Er werd geen vijandelijk activiteit gerapporteerd boven het gevechtsgebied." (Napels, (AP) 7.3).

DUITSE KUSTBATTERIJEN IN WERKING.

De Duitse lange afstands batterijen te Kaap Gris Nez en Calais openden Maandagavond vroeg het vuur over de Straat van Dover. Felle lichtflitsen verlichtten het uitspansel. Op de Engelse kust werd alarm gemaakt. De beschieting duurde meer dan een uur. Verschillende granaten kwamen terecht in het gebied van Dover. (Londen, (AP) 6.3).

176 DUITSE VLIEGTUIGEN NEERGESCHOTEN.

Het Hoofdkwartier van de Noordamerikaanse leger-luchtmacht in Engeland maakte bekend, dat in totaal 176 vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten bij de aanval van gisteren op Berlijn. De Vliegende Forten en Liberators van de 8e luchtmacht schoten alleen reeds 93 vijandelijke vliegtuigen neer. De rest werd door gevechtsvliegtuigen vernield. (Londen, (AP) 7.3).

BOMBARDEMENT OP BERLIJN.

Het Internationale Nieuwsbureau deelde mede, dat „een der grootste luchtgevechten van de oorlog" boven Duitsland werd geleverd bij de aanval van Noordamerikaanse bommenwerpers op Berlijn. De hoofdmacht van de Noordamerikaanse bommenwerpers zou Berlijn bereikt hebben. Het luchtalarm in Berlijn klonk vlak vóór 13.00 uur, volgens de Duitse radio. De luchtgevechten zouden van de Zuiderzee af geleverd zijn tot de Havelmeren nabij B... De vliegtuigen vlogen over het centrum van de Duitse hoofdstad. Er was slechts een gedeeltelijke bewolking. De bommenwerpers werden vergezeld van gevechtsvliegtuigen, die eveneens door de Luftwaffe bestreden werden.

Niettegenstaande het lange Duitse radio-verslag over het grote luchtgevecht, deelden de eerste vliegers, die in Engeland terugkeerden, mede, dat zij slechts een geringe weerstand van Duitse jagers ondervonden. Andere groepen, die later terugkeerden, meldden evenwel, dat zij talrijke Duitse jagers waarnamen (Londen, (AP) 6.3).

RUSSISCHE MISSIE BIJ TITO.

De correspondent van „Izvestia" in Caïro deelde mede, dat een Russische militaire missie onder Luitenant Generaal Korniev in contact is met Maarschalk Josip Broz (Tito) in Joegoslavië. (Moskou, (AP) 7.3).

Het nieuws van vandaag.

Waar maandenlang naar uitgezien werd is nu verwezenlijkt. De Russen onder Gregorius Zjukov hebben de uiterst belangrijke spoorlijn tussen Lwów en Odessa doorgesneden. Deze spoorlijn is van zulk een belang omdat zij de enige is, die de Duitsers nog hadden om voorraden en versterkingen naar het front in Zuid-Rusland te voeren. Weliswaar heeft men nog verkeerswegen, maar vooral in de tijd van dooiweer zijn deze niet wel bruikbaar. Blijkbaar hebben de Russische troepen de oude grens van Polen nu op een nieuw punt overgestoken. En ook naderen zij de grens van Roemenië. Honderdduizenden Duitsers, die zich nog in de Dnjepr-bocht bevinden, lopen gevaar door de opmars te worden afgesneden en in ieder geval zullen zij het zwaar te verduren hebben. Blijkbaar is het weer in Rusland zo slecht, dat men overigens nog slechts plaatselijke gevechten kan leveren. Zelfs bij Pskov schijnen de troepen vast te lopen.

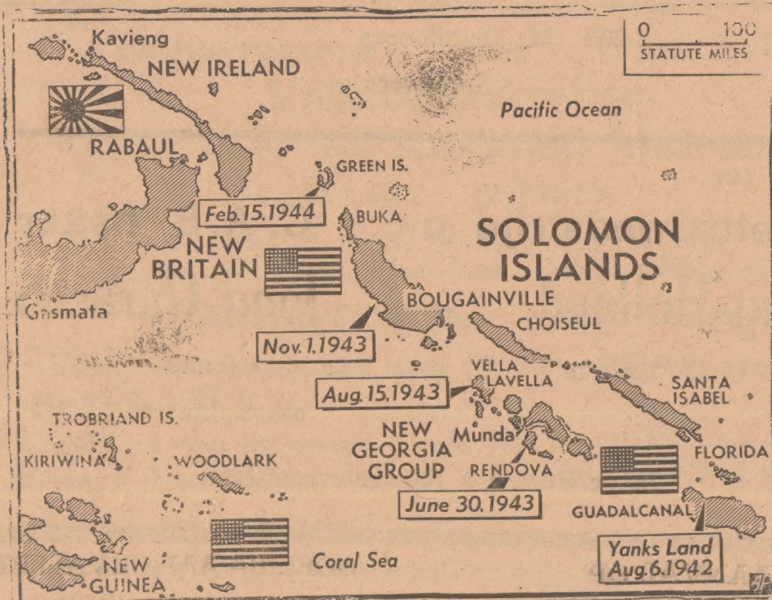
In Italië hebben de strijdkrachten ook met slecht weer te kampen. Aan het hoofdfront zijn bewegingen van troepenmachten haast onmogelijk door de modder. In Cassino waar de Duitsers nog genesteld zitten, vonden scherpe botsingen tussen patrouilles plaats. Ook aan het front van het 8e leger waren patrouilles in gevechten gewikkeld. De Geallieerde luchtmacht voerde ongeveer 500 enkelvluchten uit.

Bij de aanval, welke gisteren bij klaar daglicht door Noordamerikaanse vliegtuigen gedaan werd op Berlijn, zijn 176 Duitse vliegtuigen vernield. Het bewijs is weer geleverd, dat de nazies de Geallieerden niet kunnen beletten het doel aan te vallen, dat deze hebben uitgekozen. In de afgelopen nacht was Trappes ten Zuiden van Parijs in Frankrijk het doel der Geallieerde bommenwerpers.

Finland wacht nu op antwoord uit Moskou op de tegenvoorstellen voor het geraken tot een wapenstilstand. De meningen der Finnen over het al of niet toegeven aan de Russische eisen zijn nogal verschillend, hetgeen tot uiting komt in de dagblad-artikelen. Maar algemeen verwacht men, dat het toch zo ver zal komen, dat Juhu Paasikivi naar Moskou zal gaan om het verdrag met de Russen te tekenen.

In de Stille Oceaan woedt de strijd op Los Negros verder en gaat de Geallieerde luchtmacht onophoudelijk voort met het bestoken der vijandelijke bases.

Tenslotte kan men nog lezen over de redenen, die geleid hebben tot het verbreken der besprekingen tussen de Britse militaire missie en de Turkse Generale Staf.

Op dit kaartje kan men nagaan wanneer de invasie van de verschillende eilanden in de Salomons Archipel door de strijdkrachten van MacArthur plaats vond. De campagne om de Salomons Archipel werd practisch besloten met de bezetting van de Groene eilanden (Green Islands) door de Nieuw Zeelandse en Noordamerikaanse troepen.

BENESJ 60 jaar.

De grote leider onze Tsjech-slowaakse bondgenoten.

Zestig jaar is heden Dr. Eduard Benesj, President van de Tsjechoslowaakse Republiek en een figuur, die naar alle waarschijnlijkheid een grote rol zal spelen in het herstel van Europa.

Benesj, die in acht jaren tijds tot tweemaal toe door de Duitsers genoopt werd een verdrag te sluiten met Rusland, is één van de meest interessante staatslieden van het ogenblik.

Hij is de zoon van een boer en in zeer armoedige omstandigheden werd hij in 1884 geboren te Kozlany in Boheme. Beweerd wordt, dat Benesj niet rookt en niet drinkt, omdat hij zo arm is geweest, dat hij zich nimmer deze luxe heeft kunnen veroorloven.

Benesj is auto-didact, hij heeft zelf zijn opvoeding bekostigd en zijn carrière aan zichzelf te danken.

EDOUARD BENESJ

Tijdens Wereldoorlog I was Benesj de man van de ondergrondse bewegingen van de Tsjechen en Slowaken en onder allerlei valse namen, zoals Spolry, Novotky, Leblanc, Belsky enz., moest hij over de grenzen sluipen, om zijn doel te bereiken.

Met den 35 jaar ouderen Thomas Garigue Masaryk werkte Benesj nauw samen om hun beider ideaal, de onafhankelijkheid van Tsjechoslowakije te verzekeren.

Na de nederlaag van Duitsland en Oostenrijk werd de Tsjechoslowaakse Republiek uitgeroepen. Masaryk werd President en Benesj Minister van Buitenlandse Zaken.

Onder de Europese staatslieden heeft Benesj altijd een grote naam gehad, gedeeltelijk door zijn grote kennis, gedeeltelijk door zijn rechtschapenheid.

Als Minister van Buitenlandse Zaken van Tsjechoslowakije was Dr. Eduard Benesj één van de grootste figuren te Genève.

Als hij in de Volkenbond aan het woord was en in klare taal zijn ideeën vertolkte, dan moest men luisteren, of men hem nu welgezind was of niet.

Evenals Aristide Briand is Benesj steeds voorstander geweest van een doelmatige statenbond in Europa.

Toen de oude Masaryk zich in December 1935 als President van Tsjechoslowakije terugtrok, volgde zijn vriend en oude medestrijder, Benesj, hem als zodanig op.

Zijn ideaal was en is nog altijd Tsjechoslowakije op vreedzame wijze tot grotere ontwikkeling te brengen.

Indien zijn land niet door Duitse gebieden omringd geweest was, zou hij sedert lang geslaagd zijn, want het land is rijk genoeg en de bevolking is niet onevenwichtig.

Tsjechoslowakije is rijk. Vóór de oorlog exporteerde het land textielgoederen, staalwaren, wapens en munitie (Skoda-Werke), glaswerk, speelgoederen, bier, schoenen (Bat'a), garen en knopen enz.

De geweldige vooruitgang van de jonge republiek wekte de afgunst der omringende staten, die bovendien niet konden vergeten, dat zij was ontstaan uit gebieden, die hun vroeger hadden toebehoord.

Toen Hitler eenmaal aan de macht gekomen was, schonk hij speciale aandacht aan de kleine republiek, die ten koste van wat ook van de kaart van Europa moest verdwijnen.

Hitler dacht daarbij zeker aan wat Bismarck eens gezegd had: „Hij die Boheme de baas is, is Europa de baas". De waakzame Benesj had al gauw door met welke sinistere plannen de Leider van het Derde Rijk rondliep. (De beweging der Sudeten Duitsers ruim 3.300.000 man onder Konrad Henlein was op een gegeven ogenblik de grootste bedreiging voor de binnenlandse veiligheid).

Eerst zorgde hij voor een uitstekend geoefend leger, daarna sloot hij een verdrag met Frankrijk en vervolgens ging hij naar Rusland.

Zowel Parijs als Moskou begrepen, dat bij een oorlog met Duitsland de hulp der Tsjechen en Slowaken van onschatbare waarde zou zijn en tekenden het verdrag.

De intelligente Dr. Benesj mocht tevreden en gerust zijn.

Hoe wreed zou zijn droom verstoord worden. Frankrijk bleek niet bij machte te zijn woord te houden en Rusland voelde er niet veel voor om alleen de kastanjes uit het vuur te halen.

Met de vernedering van Tsjechoslowakije werd zowel de eer van Frankrijk als van Engeland aangetast. Toen volgde de koortsachtige bewapening in Groot-Britannië en...... de rest weten wij.

Benesj vertrok op tijd naar Londen en leidde van daaruit de bevrijding van zijn land, zoals hij zulks tevoren gedaan had in Parijs.

Niet alleen met Churchill onderhandelde hij, maar ook met Roosevelt en Stalin en als straks de kaart van Europa wordt veranderd, dan zal één van de voornaamste deskundigen daarbij zijn Dr. Eduard Benesj.

DE ZEVEN VADERLANDERS.

Zoals wij reeds in het kort hebben gemeld, zijn weer zeven Nederlanders door de Duitsers doodgeschoten; dit brengt het totaal voor de vijf laatste dagen op 18. De ter dood gebrachten werden veroordeeld door de politierechtbank van Amsterdam. Het zijn: **Harm Gerssen,** 29 jaar vishandelaar van Urk; **Willem van der Kamp,** 24 jaar, chauffeur te Arnhem; **Jacobus Heydra,** 25 jaar, controleur en vroeger politie-ambtenaar te 's Gravenhage; **Albertus Hommerson,** 38 jaar, koopvaardij-officier; **Jan Eshuys,** 31 jaar, kapper te Wormerveer; **Cornelis Koetsier,** 34 jaar, bakker te Doorne; **Gerardus Doctor,** 27 jaar, onderwijzer te Haarlem. Volgens het „Algemeen Handelsblad" zouden de veroordeelden lid zijn van een geheime organisatie, die de vernieling beoogt van Duitse instellingen. Gerssen, Van der Kamp en Heydra zouden de politiepost en het distributiekantoor van Purmerend op 9 November zijn binnengedrongen en op 11 Januari 20.000 gulden hebben weggehaald uit het postkantoor aldaar. Verder zouden Genssen Van der Kamp en Eshuys een in aanbouw zijnd Duits vrachtschip getracht hebben te beschadigen. Gerssen, Van der Kamp, Heydra en Hommerson waren in het bezit van vuurwapens en Koetsier verleende medewerking door-van zijn huis uit-uitdeling van wapens in de hand te werken.

Doctor werd er van beschuldigd als bemiddelaar tot het verstrekken van wapens te zijn opgetreden.

ALLES, WAT JOODS IS, MOET WEG.

Jan van Dam, secretaris- generaal van Onderwijs in Nederland, heeft bevolen, dat alle werken van Joodse kunstnaars of kunswerken, die betrekking hebben op Joden uit de musea, moeten verwijderd worden.

Curaçao.

PRINSES JULIANA IN SANTO DOMINGO.

Gedurende het oponthoud van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana in Santo Domingo, dat twee uren duurde, werd Haar de hoogste Dominicaanse onderscheiding verleend. De Prinses kwam op het Miraflores-vliegveld aan, waar zij werd verwelkomd door de dochter van President Trujillo, den Minister van Buitenlandse Zaken, den Nederlandsen gezant in Venezuela den Heer Methöfer, en Vice-Admiraal Meyer Ranneft. De Prinses nam de erewacht in ogenschouw en begeleid door honderden ruiters begaf Zij zich vervolgens naar het Paleis, waar Zij door den President werd begroet; Zij woonde hier een ontvangst bij van verschillende afvaardigingen van andere landen ter gelegenheid van het 100 jarig bestaan der Republiek.

In een nevenzaal ontving de Prinses de leden der Nederlandse kolonie, grotendeels vertegenwoordigers van Curaçaose firma's. Nadat de Prinses gedecoreerd was, ontmoette Zij de moeder en echtgenote van den President; na gebruik te hebben gemaakt van het koud buffet keerde Prinses Juliana, weer begeleid door de cavalerie naar het vliegveld terug.

FERNHOUTS FILM VAN HET PRINSESSEBEZOEK.

Bij het afscheid nemen Zaterdag hebben wij Jan Fernhout gevraagd, wanneer zijn film over het Prinsessebezoek aan ons Staatsdeel gereed zal zijn. Hij zeide, dat wij konden schrijven: na een maand. In de loop van April kan zijn film dus hier verwacht worden.

STEUN VOOR DE MISSIE IN INDIË.

Mooi initiatief van Curaçao.

Op Curaçao is een Centrale opgericht voor de Nederlands Indische Missie om hulp te verlenen aan de Katholieke Missie in Nederlands Indië teneinde bijstand te verlenen in de noodtoestand, waarin deze onmiddellijk na de bevrijding zal worden aangetroffen. Voorzitter van de Raad van Bestuur is Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. P. I. Verriet O.P. Apostolisch Vicarius van Curaçao, vicevoorzitter de Heer Loupast, Larchmont N.Y., leden de Heren Mr. H. J. M. Hoogeveen, J. H. Sprockel, Pater P. Geldens, van de Ven en Ir. L. A. H. Peters. Als Voorzitter van de Raad van Bijstand zal optreden Zijne Excellentie P. A. Kersten, Minister van Economische Zaken; onder de leden van de Raad van Bij stand kunnen vermeld worden de Heren Mr. M. P. L. Steenberghe, voorzitter der Economische Missie en G. J. J. Wouters, oud-gouverneur van Curaçao.

DE BEGRAFENIS VAN PATER LUYCKX.

Den velen vrienden en bekenden van Pater M. Luyckx, die ongetwijfeld verlangend zijn biezonderheden omtrent zijn begrafenis te vernemen, kunnen wij melden, dat zijn stoffelijk overschot door de goede zorgen van zijn medebroeders, de Dominicanen van Minneapolis, Minn. op de dag na zijn afsterven, d.i. op Zondag 17 Januari van Rochester, waar geen Dominicanen zijn, naar Minneapolis is overgebracht, alwaar het in het witte habijt en de zwarte mantel der Predikbroeders gehuld werd en opgebaard in de kapel van het klooster.

Dezelfde dag werd het doden-officie gezongen voor zijn zielerust door de kloosterlingen, en de volgende morgen werd het stoffelijk overschot overgebracht naar de parochiekerk, waar een plechtige H. Mis ter uitvaart werd opgedragen, met als celebrant de Prior van het klooster zelf. Al zijn Noordamerikaanse medebroeders uit Minneapolis waren hierbij aanwezig, alsmede een aanzienlijk aantal leden van de altaar-wacht aldaar, een treffende biezonderheid voor ons, die weten, dat Pater Luyckx tijdens zijn leven de oprichter was van een altaarwacht in de kathedrale kerk van Otrabanda.

Tenslotte werd zijn lichaam ter ruste gelegd te midden van zijn broeders op de dodenakker der Dominicanen van Minneapolis, waar God hem op de jongste dag moge opwekken, om tezamen met allen, die hem daar zo broederlijk omgeven, het eeuwig loon te gaan genieten, dat aan de ware liefde is beloofd.

Ons past nog een woord van hartelijke dank aan de Dominicanen van Minneapolis, voor de liefdedienst aan een der onzen bewezen.

De goede God, die een honderdvoudige beloning heeft toegezegd voor de werken van barmhartigheid, waarvan het begraven der doden er een is, moge hun overgroot loon zijn.

PAN AMERICAN AIRWAYS THANS 6 KEREN PER WEEK.

Volgens mededeling van de firma S. E. L. Maduro & Sons, Inc., Generale Agenten in Curaçao, heeft de Pan American Airways met ingang van 26 Februari haar Miami — La Guayra v.v. dienst van 3 keer per week tijdelijk uitgebreid tot 6 keer per week in beide richtingen.

De vliegtuigen van de P.A.A. zullen dus voortaan dagelijks met uitzondering van Zondag, komende van Miami in Curaçao landen op weg naar La Guayra, en eveneens dagelijks, met uitzondering van Maandag, komende van La Guayra op weg naar Miami.

Verwacht wordt dat door deze belangrijke uitbreiding van de dienst geleidelijk zal kunnen worden voorzien in de grote vraag naar middelen van vervoer zowel voor passagiers als voor luchtvracht in de verschillende richtingen.

DE GOUVERNEUR ZOND TELEGRAM.

Z. E. de Gouverneur had het volgende telegram aan H. M. Koningin Wilhelmina gezonden: Uit de dagbladen vernomen hebbende dat Uwe Majesteit aan groot gevaar is ontsnapt, moge ik mede namens de bevolking van het Staatsdeel Curaçao daarover dankbare voldoening uitspreken met ons leedwezen over eventuele getroffenen in Uwer Majesteits dienst. Moge het Uwer Majesteit ondanks de Haar bedreigende gevaren gegeven zijn met de andere strijders voor onze rechtvaardige zaak spoedigst de zegevierende en het Rijk bevrijdende overwinning te zien.

Hierop antwoordde Hare Majesteit Koningin Wilhelmina:

Dankbaar persoonlijk gespaard en wel te zijn breng ik U en de bevolking mijn oprechte dank voor Uw telegram van medeleven en gedenk met weemoed hen die vielen als slachtoffers van hun plicht.

Op het telegram van Zijne Excellentie den Gouverneur aan den President der Dominicaanse Republiek is het volgende antwoord ontvangen:

Ik betuig Uwer Excellentie mijn oprechte dank voor Uw gewaardeerde boodschap ter gelegenheid van het eerste eeuwfeest der onafhankelijkheid van mijn vaderland. Ik moge mijn oprechte wensen uitspreken, dat de zekere overwinning aan Uw land zijn verdiende vrijheid terug geve.

Rafael L. Trujillo, President van de Dominicaanse Republiek.

GEEN BEZOEK AAN HET FRANSE GEDEELTE.

Gisteren werd in de kop van het verslag over het bezoek van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana aan Sint Maarten gemeld, dat Zij ook op het Franse gedeelte zou zijn gekomen. Dit berust op een vergissing. De begroeting van de Prinses door de overheid van Frans Sint Maarten vond plaats op het Nederlandse gedeelte.

CURAÇAO EN DE KRIJGSGEVANGENEN.

Zijne Excellentie de Gouverneur heeft aan Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana een chèque overhandigd, zijnde de opbrengst van de toeslag op de speciale postzegels voor Krijgsgevangenen met verzoek dat bedrag wel te doen besteden aan het zenden van pakketten aan Nederlandse krijgsgevangenen. Hare Koninklijke Hoogheid was zeer ontroerd door dit blijk van Curaçaos medeleven en verzocht den Gouverneur wel Haar biezondere dank te willen overbrengen.

CORRECTIE.

In het berichtje in ons blad van Vrijdag over de ontvangst der Comité's door Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana ten Gouvernementspaleize, stond dat door de St. Aloysius Kring een gouden brochure werd aangeboden. De meeste lezers zullen begrepen hebben, dat dit een correctie-fout was en broche moest zijn. Ter vermijding van misverstand moet hieraan nog worden toegevoegd, dat de mededeling niet kwam van het Bestuur van de St. Aloysius Kring, maar van een der leden.

LIJDENSMEDITATIES OP GROOT KWARTIER.

Herinnerd wordt aan de lijdensmeditaties welke gehouden zullen worden door Pater Philipus Offermans O.P. in de kerk O.L.V. van de berg Carmel op Groot Kwartier.

Deze lijdensmeditaties worden van heden af iedere Dinsdag om 19.30 uur gedurende de vastentijd gehouden. Het Nederlands Mannenkoor „Laus Deo et Mariae" zal daarna enkele toepasselijke liederen zingen.

NIEUWSTE PERSPRODUCT.

Thans hebben ook de leerlingen van de Algemeen Middelbare School hun eigen maandblad, het Orgaan van de A.M.S.-Club. Deze club werd in het 2e jaar van het bestaan der school opgericht en ieder zal blijde zijn dat de club thans een maandblad heeft. Geestelijke vader is blijkens een artikel Drs. Jan C. de Groot, tot voor kort leraar aan de A.M.S. Aan Drs. de Groot wordt een hartelijk en oprecht Afscheid gericht, waarin op voortreffelijke wijze Drs. de Groot geschilderd wordt. Verder bevat het blad een Ter Inleiding van den Directeur Willem Meyer, een artikel over Peter Stuyvesant en van allerlei. Als karakteristiek van het blad citeren wij uit het redactionele voorwoord: „Vooruit met loeiende uitlaat. De vlammen moeten eruit slaan, dan worden wij gehoord. Wij zetten de knalpot niet direct vol open. Eerst even voorwarmen".

Redactieleden zijn L. W. Statius van Eps, R. Römer en R. de Wit. De naam van het blad zal door middel van een prijsvraag worden vastgesteld. Th. Lendering tekende de omslag.

BURGERWACHT CURAÇAO.

Bewakingsdienst.

Liefhebbers van wandelen worden attent gemaakt op de oefeningsmars te houden op **Woensdag 8 Maart 1944.** Verzamelen 19 uur bij Bureau Burgerwacht, Pietermaai 8. Tenue: wachttenue met veldmuts, geweer met bajonet; geen das.

LAATSTE NIEUWS.

— **De Conservatieve** Kapitein L. F. Plugg heeft bekendgemaakt, dat hij in het Lagerhuis aan Eden zal vragen "of met het oog op de houding van de Argentijnse regering ten opzichte van de oorlog wij een vermindering overwegen van onze grote invoer uit dat land."

— **In de afgelopen** nacht hebben vliegtuigen van het Bommenwerperscommando een hevige aanval gedaan op spoorwegobjecten te Trappes in Frankrijk op ongeveer 25 kilometer ten Zuid-Westen van Parijs. De eerste rapporten geven te kennen, dat het bombardement accuraat en goed geconcentreerd was. Mosquito's vielen doelen in het Noord-Westen van Duitsland aan. Geen enkel vliegtuig wordt vermist.

— **De Britse** Admiraliteit betreurt het verlies van de kruiser „Penelope", welke verloren is gegaan na tevoren verschillende malen grote gevaren te hebben getrotseerd.

— **Berichten** uit Helsinki delen mede, dat de evacuatie van het Duitse burgerlijke bestuur in Reval en andere steden van Estland gestadig voortgang vindt. Duitsers die in Estland aankomen met slechts hun actetassen, vertrekken met hele vrachtladingen goederen.

— **Generaal** Charles De Gaulle is in Algiers terug na een bezoek aan Italië om er de Franse troepen te inspecteren.

— **De radio** van Parijs meldde, dat 24 Franse patriotten gedurende de laatste 48 uur zijn gearresteerd op beschuldiging van terroristische activiteiten.

— **De Medaille** van Simon Bolivar, Bolivia's hoogste eerbewijs, zal worden toegekend aan den bandleider Xavier Cugat, om zijn werk ter bevordering van de goede-nabuur-politiek, ingeval de Noordamerikaanse Senaat hiertoe instemt. Cugat is genaturaliseerd Noordamerikaan. Drie jaren geleden kreeg hij het Groot Kruis van Carlos de Cespedes, Cuba's hoogste eerbewijs.

— De radio van Rome deelde mede, dat wermen van viermotorige bommenwerpers heden Rome hebben aangevallen.

— **Eden** zeide in antwoord op een vraag in het Lagerhuis, dat hij niets te zeggen heeft over de terugtrekking van de Britse militaire missie in Turkije.

— Admiraal Chester W. Nimitz Opperbevelhebber van de Noordamerikaanse Vloot in de Stille Oceaan, heeft bekendgemaakt, dat de vernieling van Japanse schepen door Noordamerikaanse duikboten zo groot is dat hierdoor het resultaat van de oorlog in de Stille Oceaan zou kunnen zijn bepaald.

Een Amigoe in de hand, brengt vreugde in het land.

AANVAL OP NOORD-FRANKRIJK.

Officieel werd bekendgemaakt, dat Noordamerikaanse Marauder bommenwerpers Noord-Frankrijk in de namiddag van Maandag hebben aangevallen. (Londen, (AP) 6.3).

SOEMBA AANGEVALLEN.

Zware bommenwerpers hebben 18 ton aan bommen neergeworpen op de vijandelijke stellingen te Waingapoe op Soemba. Grote branden waren het gevolg.

Buitenland.

DE TURKSE QUAESTIE.

Betrouwbare kringen in Caïro deelden mede, dat de Turkse regering de volledige levering van een reusachtige hoeveelheid oorlogsmateriaal geëist heeft, waarvan de verscheping en gereedmaking voor gebruik maanden in beslag zal nemen, als de prijs voor het in oorlog treden of afstaan van bases aan de Geallieerden.

Tegelijk wordt gemeld, dat grote politieke moeilijkheden werden geworpen op het pad van de Britse militaire missie, welke onlangs met lege handen uit Turkije terugkeerde. De zegsman zeide, dat de Turken weigerden de Britse schattingen te aanvaarden van het ergste dat de nazies tegen Turkije zouden kunnen inzetten ingeval het in oorlog kwam; en wat betreft de mogelijke lucht-oorlog plaatste de Turkse Generale Staf de schattingen op tienmaal zoveel als die van de Britse officieren van de Inlichtingendienst.

De officiële berichtgever zeide, dat de Turken de oorlogsmaterialen eisten op basis van de besprekingen te Adana in Februari 1943 toen Turkije groot gevaar liep door de Duitsers te worden aangevallen, in plaats van op basis van de veel jongere conferentie van Caïro toen de nazies in veel slechtere toestand verkeerden om terug te slaan, ongeacht de verschillen in de schattingen.

De leden van de Britse militaire missie vonden evenwel, dat zij de toestand op redelijke wijze zouden hebben kunnen bespreken met de leden van de Turkse Generale Staf indien geen politieke factoren zich hadden voorgedaan.

In December verliet de missie Caïro in de hoop op succes op basis van de conferentie met President Inonu, maar bij aankomst vonden de leden, dat de toestand veranderd was.

O.a. eisten de Turken 500 Noordamerikaanse Sherman-tanks, waarvan zij thans een klein aantal hebben. Bovendien wilden zij een belangrijke hoeveelheid Britse tanks. Toen het aanbod gedaan werd om de voorraden te zenden op een maandelijkse basis in ruil voor een snelle actie der Turken weigerden de Turkse onderhandelaars op gezag van hogerhand op grond, dat een volledige lijst van voorraden moest worden geleverd en de troepen in het gebruik ervan moesten worden geoefend voordat het land in oorlog kon treden of zijn bases afstaan. De Britten waren van mening, dat de Turken niet al de oorlogsmaterialen verbruikt hadden, die geleverd werden vóór de stopzetting der Geallieerde leveranties. Bovendien zou er grote tijd mede gemoeid zijn voordat men gereed was al de geëiste materialen te gebruiken. De Turken hielden echter voet bij stuk en de Britse missie verliet Ankara. In Caïro is men algemeen van mening, dat de Britten geen pogingen zullen doen de onderhandelingen te hernieuwen en dat de Turken zullen moeten weten wat te doen om tot enig resultaat te komen (Caïro, (AP) 6.3).

DE STRIJD IN DE STILLE ZUIDZEE.

De Noordamerikaanse troepen drongen Zondag voort tegen de Japanse stellingen en naar onvermijdelijke nieuwe woudgevechten teneinde den vijand te verdrijven van het strategische eiland Los Negros in de Admiraliteitsgroep in de Bismarck Zee — een militaire onderneming die sterk herinnert aan de invasie van Guadalcanal in 1942. De Geallieerde strijdkrachten hielden een hechte greep op het vliegveld Momote, dat zij namen na hun gewaagde landing op 29 Februari. Zij hebben het verdedigd tegen felle aanvallen, die de Japanners 3000 man aan doden en gewonden kostten binnen minder dan een week. In een nieuwe aanval zijn de Noordamerikanen gekomen aan de overzijde van een lagoen ten Noorden van het vliegveld Momote en hebben zij houvast gekregen op een schiereiland van 11 kilometer lengte dat de Noordelijke uitloper van het eiland Los Negros vormt. De opmars werd gemaakt, niettegenstaande het Japanse artillerievuur. Dit was slechts een van de offensieve acties waarvan melding gemaakt werd in het communiqué van MacArthur.

Met passering van een grote strook wildernis langs de Noordoostelijke kust van Nieuw Guinea hebben eenheden van de 32e divisie een landing uitgevoerd achter de Japanse stellingen en zich gevestigd op 50 kilometer ten Westen van Saidor.

Hiermede zijn zij gekomen in de rug der Japanners, die de weg naar Madang versperren. Het gebied van Madang werd hevig gebombardeerd. Honderden kilometers verder naar het Oosten op het eiland Bougainville in de Salomons Archipel bombardeerden en mitrailleerden Geallieerde vliegtuigen de Japanse concentraties rondom de Noordamerikaanse verdedigingsgordel bij de Keizerin Augusta Baai. Het geschut nam de Japanse stellingen ook onder vuur.

Er zijn steeds meer tekenen, dat duizenden Japanners op Bougainville zich samentrekken voor het doen van een wanhopige en waarschijnlijke zelfmoord-aanval tegen de stellingen om de Keizerin Augusta Baai. Ten Zuid-Oosten van Bougainville werden de hopeloos geïsoleerde Japanners op het eiland Choiseul bestookt met 105 ton bommen en voorts met gemak gemitrailleerd op klaarlichtedag in een aanval waaraan zelfs de trage Catalina patrouille-vliegtuigen deelnamen. Deze Japanners hebben zich samengetrokken op de Noordelijke stranden van Choiseul om er te wachten op de evacuatieschuiten die nooit aankwamen, aangezien zij waarschijnlijk grotendeels werden vernietigd. Op Rabaul (Nieuw Britannië) werd weer 180 ton bommen geworpen in een aanval omstreeks het middaguur. Gelijk nu gewoon geworden is ondervond men geen weerstand van den vijand in de lucht. (Geallieerd Hoofdkwartier in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan, (AP) 7.3).

NOORDAMERIKAANSE AANVAL IN BIRMA.

Het Noordamerikaanse voetvolk heeft in Birma de aanval geopend. Geoefende Noordamerikaanse soldaten, waarvan sommigen ervaring in woudgevechten opdeden op Guadalcanal en andere plaatsen in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan, hebben een grote omzeilingsaanval gedaan aan de linkervleugel der Chinese strijdkrachten, die opereren in de Hukawng-vallei en hebben de Japanners op bijna 16 kilometer achter hun huidige frontlinies aangegrepen.

De troepen staan onder bevel van Brigadier Generaal Frank Miraill, die bijna twee jaar geleden uit de wouden van Birma trok en thans zijn geoefende manschappen terugleidt als steun voor de Chinezen, die Noord-Birma hernemen opdat over een nieuwe Birma-weg voorraden kunnen worden gevoerd naar de Chinese troepen en de luchtmacht van Generaal Claire Chennault. Tot heden werden de verrichtingen van deze strijdkrachten in de grootste geheimzinnigheid gehuld. Zij werden niet alleen gehaald uit het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan, maar ook van Puerto Rico en Panama. Zij zijn tot de hoogste graad gehard tegen de moeilijkheden van het oerwoud (Londen, (AP) 6.3).

Departement van Onderwijs Volksontwikkeling.

Het Hoofd van bovengenoemd Departement

MAAKT BEKEND

dat op 15, 16, 20 en 21 Maart 1944 een onderzoek zal worden ingesteld naar de eischen van bekwaamheid voor

NAVIGATOR der eerste klasse

zooals nader omschreven in de „Regeling Toezicht Luchtvaart" (s. 454; 1928)

Gegadigden voor dit examen dienen uiterlijk 10 Maart a.s. hun papieren in te zenden bij de Inspectie van het Onderwijs Wilhelminaplein 2

Deze papieren bestaan uit.

a) een deugdelijk identiteitsbewijs;
b) een bewijs van storting van het examengeld ten bedrage van f, 25, — (vijf en twintig gulden) bij den Kolonaal Ontvanger.

Willemstad, 3 Maart 1944.

Dr. W. J. Goslinga.

Iedereen haakt naar het einde.

Het bombarderen maakt veel slachtoffers.

MEN ZIET GEEN JONGEMANNEN MEER.

Een somber document uit Nederland heeft Australië bereikt, waar Oranje hem afdrukte. Het is een brief, die omstreeks midden Augustus 1943 geschreven is en waarin het dagelijks leven in Nederland wordt beschreven. Het zijn geen opgewekte beelden en gedachten die worden vermeld; gebrek aan voedsel en kleren, de afwezigheid van jonge mannen in de straten, uit vrees te worden gegrepen en weggevoerd en de voortdurend nog onvervuld gebleven hoop op een bevrijdende invasie.

Hier volgt de brief:

„Aller gedachten zijn hier vol van Churchill's voorspelling dat veel gebeuren zal voor dat de bladeren beginnen te vallen. Telkens als de Tommies over vliegen en de sirenes klinken, zeggen wij tegen elkaar: Ah! daar is de invasie! Nee, het ontbreekt niet aan hoop in Nederland, maar iedereen haakt naar het einde, omdat het volk erg lijdt. Denk eens aan de deportatie naar Duitsland en aan de velen, die niet in staat zijn op de sluikmarkt te kopen. Deze mensen lijden werkelijk zwaar gebrek, vooral in de grote steden.

Ik hoop dat je niet teleurgesteld zult zijn, als je terugkomt. Nederland ziet er verarmelijkt en verwaarloosd uit. De evacuaties veroorzaken vreselijke ellende en ze waren het laatste loodje voor Mevrouw A., die nu in een krankzinnigengesticht is.

Iedereen is zwak en lusteloos, wat natuurlijk het gevolg is van de qualiteit van het eten. Wij eten nooit vet en zelfs de gerantsoeneerde voedingsmiddelen zijn moeilijk te krijgen. Maar wij leven nog, hoewel de last van het leven vreselijk zwaar is en zo nu en dan ondragelijk schijnt...

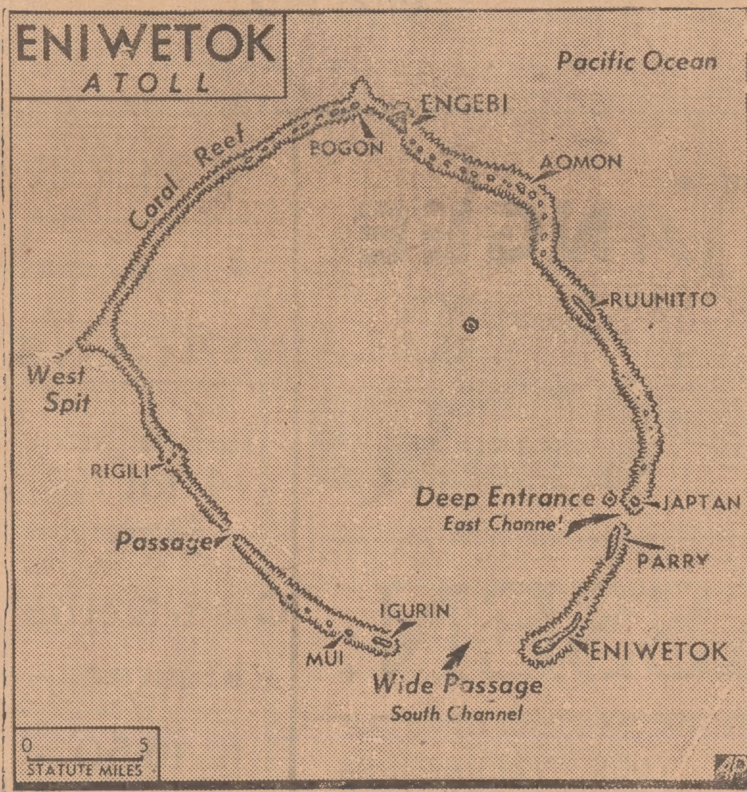
Het leven biedt tegenwoordig weinig. Jaren van scheiding maken, dat men zich afvraagt of men elkaar ooit weer zal zien. Iedere keer opnieuw hopen wij dat de oorlog gauw over zal zijn, wat dan altijd weer gevolgd wordt door het bewustzijn dat wij te vroeg hebben gehoopt. Wanneer zal dit alles ten einde zijn?

De kinderen hebben tekort aan allerlei dingen, omdat bijna geen extraatjes meer te krijgen zijn. Wij kunnen niet leven op onze rantsoenen. Je zou stom staan als je wist hoeveel alles kost. Toch moeten wij trachten wat extra voedsel te krijgen, want anders sterven wij. Boter, waar we vroeger 50 cent per pond voor betaalden, kost nu 25 gulden per pond, koffie 80 gulden en thee 40 gulden per ons. Voor een brood zonder bon moeten wij drie gulden betalen. Ons inkomen is onveranderd, zodat je begrijpen kunt hoe iedereens spaarcentje achteruitgaat.

Wij kopen nooit kleren, omdat de qualiteit zo slecht is, dat we ons liever met de oude behelpen. Vlees, koekjes en zoetigheid zijn niet meer te krijgen. Wij moeten het met een halve liter afgeroomde melk per week stellen. Je zult dus begrijpen dat wij allemaal veel magerder geworden zijn. Zelf ben ik tien kilo afgevallen. Dat komt niet alleen van het onvoldoende eten, maar ook door de ongerustheid en de zorgen. Bijna dagelijks is er een luchtalarm en wij zijn altijd klaar voor de vlucht met al ons hebben en houden. Ook 's nachts trekken er heel wat vliegtuigen over naar Duitsland, zodat de kanonnen dan vaak beginnen te vuren. Het bombarderen maakt veel slachtoffers, ook onder onze kennissen...

Alles is ellende. Men ziet geen jonge mannen in de straten meer. Zij zijn naar Duitsland weggevoerd om te werken, of als zij soldaten waren, om weer krijgsgevangenen te worden. De weinigen die overblijven, vertonen zich niet.

Wij kunnen niet naar buiten gaan. Dat betreft niet de vrouwen. Maar mannen worden niet in andere provincies toegelaten. Daarom zijn wij altijd thuis. Sinds ons mooie radiotoestel, dat wij in 1940 hadden gekocht, is weggenomen, hebben wij niets meer om ons op te vrolijken. Met het fietsen is het ook afgelopen, omdat wij gedwongen werden om onze fietsen in te leveren. Dus wachten wij in armoede en ellende af, of wij het einde van de oorlog ooit zullen zien, en of ons huis zal blijven staan."

Dit is de atol van Eniwetok, de meest Westelijk gelegen van de Marshall-groep, welke thans in Noordamerikaanse handen is. Deze atol heeft een van de beste havens van het gebied. Het eilandje Eniwetok is het grootste van de talrijke eilanden, die boven de cirkelvormige koraal-formatie uitsteken.

Journalistiek Leven in Curaçao.

4.

CURAÇAO.

1812.

1. DE CURAÇAOSCHE COURANT, weekblad. Uitgever Pieter Carel Gorsira.

Verscheen 11 December 1812 voor het eerst als „The Curaçao Gazette and Commercial Advertiser." Uitgever William Lee, Printer to the King's most excellent Majesty". Oorspronkelijk in het Engels uitgegeven, met enkele stukken in het Nederlands verscheen dit blad sedert Maart 1816 als de „Curaçaosche Courant" alleen in het Nederlands.

De aanleidende oorzaak van de oprichting der „Curaçaosche Courant" was misschien de vreselijke aardbeving te Caracas in Venezuela op 26 Maart 1812 (Witte Donderdag), waarbij 12.000 mensen om het leven kwamen, dan wel de nederlaag der Independenten in 1812, waarna Lee hier zijn heil zocht.

Genoemde William Lee had een drukkerij in Caracas en wat Lee uit de algemene verwoesting nog van zijn drukkerij had weten te redden, bracht hij toen over naar de nabijgelegen, destijds Engelse kolonie Curaçao, waar hij meer steun hoopte te vinden dan hij vooreerst in die treurige — hetzij dan natuurkundige hetzij politieke — omstandigheden te Caracas kon verwachten.

Na Lee's dood 2 Augustus 1823, voortgezet door zijn weduwe tot 1833. Twee employees van de drukkerij, A. L. Statius Muller en J. F. Neuman Wz., werden toen door aankoop eigenaren van drukkerij en krant. Alles bleef in hun familie (resp. A. L. Statius Muller & C. J. & A. W. Neuman Fzm., daarna J. P. E. Neuman).

In 1908 kocht C. Gorsira alles op van J. P. E. Neuman. Na zijn dood 1919 tot 1938 Ervan C. Gorsira of Wed. C. Gorsira; sedert 1938 eigendom van Pieter C. Gorsira (zoon van C.). Het blad is sedert zijn oprichting een semi-officieel blad, waarin alle gouvernementsbesluiten e.d. worden geplaatst. Het blad is echter geen eigendom van het Gouvernement, dat betaalt voor opneming. Het merkwaardige is, dat er vroeger wel een contract schijnt te hebben bestaan, maar thans niet meer.

Zestig jaar lang is de Curaçaosche Courant het enige nieuwsblad gebleven van Curaçao.

1864.

2. Shemah Israel, orgaan van de Israëlietische reform-vereniging El Porvenir. Eerste nummer 29 Januari 1864; 12e en laatste 30 Mei 1865 toen de Reform-gemeente tot stand gekomen was.

1869.

3. **El Evangelio Liberal** onder redactie van Antonio Leocadio Guzman.

1870.

4. **Noticioso** onder redactie van advocaat Abraham Mendes Chumaceiro Aaronzoon, bedoeld tegen den toenmaligen President van Venezuela, A. Guzman Blanco. Verscheen in 1870. (Deze Chumaceiro wordt genoemd in Mr. K. H. Corporaals proefschrift „De internationaal-rechtelijke betrekkingen tusen **Nederland en Venezuela** van 1816 tot 1920; Leiden 1920; ook is naar hem op 20 Februari 1943 de A. M. Chumaceiro-kade aan het Waaigat genoemd; portret in „Miniaturas" van November 1925). Ook A. J. Pijpers (grootvader van Nic. van Meeteren) werkte aanvankelijk aan de redactie mede.

5. **De Onpartijdige,** Curaçaose courant, hoofdzakelijk gewijd aan de vrije behandeling van de belangen van de Curaçaose eilanden, toen kolonie. Redacteur de advocaat Abraham M. Chumaceiro Azn (dezelfde van 'Noticioso', nr. 4) en A. J. Pijpers (Protestant, grootvader van Nic. van Meeteren. Later alleen Chumaceiro als redacteur. Eerste nummer 6 October 1870; laatste 16 Juli 1874. Hierna ging „De Onpartijdige" over in „El Imparcial" (nr. 10) Heeft niets met het gelijknamige nr. 121 te maken.

1871.

6. **Civilisadó,** „courant di pueblo", in het Papiament; gewijd aan de zaak van Mr. Willem K. C. Sassen. Sassen was procureur-generaal, toen Herman F. G. Wagner de 38e gouverneur van Curaçao werd in 1871. Sassen was den nieuwen gouverneur niet zo welgezind en na enige beledigingen moest hij het veld ruimen, te meer daar hij door ingezonden stukken den gouverneur te lijf ging. (C. P. Amelunxen, „De Geschiedenis van Curaçao", 1929, blz. 196 e.v.) Redacteur Casten David Meijer (van huis uit katholiek, afvallig en vrijmetselaar geworden). Portret van Sassen in 'Miniaturas' van Juli 1926, blz. 3; van Meijer in het nummer van Februari 1926.

Aan de zaak-Sassen had ook „De Onafhankelijke" (nr. 9) zijn ontstaan te danken. „Civilisadó" verscheen van 1 Juli 1871 tot 31 December 1875. Later gaf Meijer nog uit „De Vrijmoedige" (nr. 13) en De „Wekker" (nr. 15), alle drie fel anti-katholieke bladen.

7. **The Impulse,** weekblad in het Engels, „a journal of news and litterature". 2 October 1871 tot 12 Februari 1872. Redacteur Daniel de Sola (Jood) Deze De Sola was een uitnemend stilist zowel in het Engels als het Spaans. Hij gaf in deze talen trouwens ook les aan het vroegere Colegio Leon (Otrabanda), een vrijmetselaars-college, waar de betere niet-katholieke jeugd school ging. De Sola zelf was niet antikatholiek; zijn stukken getuigen van gezond denken en beschaving.

1872.

8. **L'Echo de Curaçao,** 15 Maart 1872 — 24 Januari 1873. Journal Franco-Espagnol. Uitgever De Beauvois.

9. **De Onafhankelijke,** „weekblad aan de behandeling van de ware belangen van Curaçao gewijd". Ontstaan uit de zaak-Sassen, waarover onder nr. 6 geschreven staat. Eerste nummer 11 September 1872. Lijfblad van Sassen. De artikelen in dit weekblad waren zo fel, dat zijn Redacteur Hendrik Conquet, die overigens noch persoonlijk noch naar zijn familie, kwaad bekend staat al op 10 December 1872 wegens smaadschrift veroordeeld werd Op 15 Februari 1873 vertrok Conquet naar Santo Domingo, waar hij ongeveer 10 jaren in ballingschap bleef.

Zijn inmiddels aangewezen opvolger Jan C. Prince werd eveneens veroordeeld en vertrok dezelfde dag, echter naar Puerto Cabello.

Een broer van Jan C. Prince werd toen redacteur (juiste naam ons niet bekend) en deze werd tot een geldboete veroordeeld, waarmede het lot van „De Onafhankelijke" bezegeld was. Op 19 Maart 1873 verscheen het voor het laatst. Sassen vertrok hierop 7 Mei naar Nederland (gestorven 29 December 1877 te Brussel). In 1822 (dus een jaar voor afloop) kreeg Conquet gratie van gouverneur Van Heerdt tot Eversberg.

1874.

10. **El Imparcial,** weekblad in het Spaans. Uitgever-redacteur Jose R. Henriquez, later Haim Penso Jesurun (beide Joden). Dit blad verving De Onpartijdige (nr. 5). Verscheen van 2 Juli 1874 tot 5 Mei 1916.

De Amigoe di Curaçao van 13 Februari 1912 schreef bij het overlijden van redacteur Penso:

„De overledene behoorde tot de beste persoonlijkheden, die onze kleine maatschappij tot sieraad strekken. Hij was lid van de Koloniale Raad, Vice-consul van Colombia en Directeur van de Imparcial.

Vooral in deze laatste hoedanigheid hebben wij den Heer Penso leren kennen, en voegen wij er aanstonds bij, ook leren waarderen.

Het goede vond steeds in hem een moedigen verdediger en voor de waarheid streed hij met al de kracht, die in hem was. Hij leefde voor de vooruitgang van onze kolonie en voor de wederopleving van handel en scheepvaart. Zijn woord had gezag onder ons, zijn gematigde en bezadigde toon was ons ten voorbeeld.

Hoffelijk, in de vorm steeds, zou hij nooit iemand kwetsen, en wist hij het debat bij meningsverschil immer zo te leiden, dat beide partijen op vrede en verzoening aanstuurden."

Wie Penso's opvolger werd, is ons niet bekend.

Wordt vervolgd.